

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus	Harju Maakohus Liivalaia Kohtumaja
Otsuse kuupäev	21.03.2011.a.
Kohtunik Rahvakohtunikud	Aime Ivanson Velve Unt ja Priit Põiklik
Sekretär	Maire Viksi
Prokurör	Ainar Koik
Kaitsja	Aleksandr Kustov
Tõlk	Marek Litnevski
Süüdistatav	VJATŠESLAV BAJUK , isikukood 38204020364, elukoht xxx kriminaalkorras karistamata vahi all alates 26.08.2010.a.
Süüdistus	KarS § 114 p. 1, § 114 p. 1,4- § 25 lg 2, § 141 lg 1, § 424 järgi
Menetluse liik Kriminaalasi nr.	üldmenetlus, osaliselt kinnine istung 09230119674

RESOLUTIIVOSA

Süüdi mõista Vjatšeslav Bajuk KarS § 114 p. 1 ja KarS § 114 p. 1,4 - § 25 lg 2 järgi ja karistada vangistusega 18 aastat.

Süüdi mõista Vjatšeslav Bajuk KarS § 141 lg 1 järgi ja karistada vangistusega 3 aastat.

Süüdi mõista Vjatšeslav Bajuk KarS § 424 järgi ja karistada vangistusega 6 kuud.

KarS § 64 lg 1 alusel üksikkaristustest raskema suurendamise teel mõista Vjatšeslav Bajukile liitkaristus 20 aastat vangistust.

KarS § 68 lg 1 alusel arvata karistusaja hulka eelvangistuses viibitud aeg 01.-02.01.2010.a. ja 04.06.2010.a., s.o. kokku 3 päeva. Kandmisele kuulub 19 aastat 11 kuud ja 27 päeva vangistust.

Karistuse kandmise algust arvestada alates viimasest kinnipidamisest – 26.08.2010.a.

Tõkend – vahistamine – jätta muutmata kohtuotsuse jõustumiseni. Otsuse jõustumisel tõkend tühistada.

Tsiviilhagid :

Välja mõista Vjatšeslav Bajukilt 395.61 eurot MO kasuks,

Välja mõista Vjatšeslav Bajukilt 370.23 eurot PVP kasuks varalise kahju katteks.

Välja mõista Vjatšeslav Bajukilt 3200.- eurot PVP kasuks moraalse kahju katteks.

L R i tsiviilhagi summas 319.56 eurot – jätta rahuldamata.

Kriminaalmenetluse kulud:

Välja mõista Vjatšeslav Bajukilt riigituludesse:

1)sundraha 2,5 palga alammäära – 695.05 eurot

2)kaitsjatasu 490.85 eurot

3)DNA ekspertiiside maksumused (I kd. lk. 110, 119, 131,140, 183 ja V kd. lk. 133) - 22181.19 eurot

4)kahe isiku ekspertiiside maksumused (I kd. lk. 67, 80) – 618.35 eurot

5)kiuekspertiisi maksumus (I kd. lk. 253) – 75.42 eurot

6)jäljeekspertiisi maksumus (I kd. lk. 262) – 214.74 eurot

7)kohtupsühhaatria-psühholoogia ekspertiisi maksumus (VI kd. lk. 291,292) – 1533.80 eurot

KrMS § 180 lg 3 alusel jätta riigi kanda:

1)kaitsjatasud P.Z ja A.M kaitsmise eest kokku summas 161.06 eurot

2)ekspertiiside maksumused (I kd. lk. 156,170,248, II kd. lk. 207, 277, 320 ja III kd. lk. 109) kokku summas 12933.81 eurot .

Kohtueelses menetluses tsiviilhagide tagamiseks arestitud Vjatšeslav Bajukile kuuluv tumesinist värvi sõiduauto Audi A6 r/n XXX(asub parklas aadressil Tallinn XXX) – jätta arestituks kuni tsiviilhagide hüvitamiseni.

Kriminaalmenetluse kulud tasuda Rahandusministeeriumi a/arvele 10220034796011 SEB, 221023778606 Swedbank või 333416110002 Danske Bank AS Eesti Filiaal.

Maksekorraldusele märkida viitenumber 2800049777 ning selgitusse kriminaalasja kohtunumber 1-10-17278 ja tekst „kriminaalmenetluse kulud“.

Asitõendid:

1)pesapallikurika osad, kapuuts, tõmbluku metallist ots ja nõop – hävitada

2)CD-plaadid salvestustega – jätta kriminaalasja toimiku juurde

3)V.Bajuki teksapüksid James Jones, valge särk, valge ümmarguse kraega kampsun ja valge kõrge kaelusega kampsun – tagastada Vjatšeslav Bajukile

4)sõiduki Audi A6 r/n XXX juhiistme turvavöö, registreerimistunnistus XXX, võti signalisatsiooniga ja immobilaiser – jätta kriminaalasja toimiku juurde kuni sõiduki kas realiseerimiseni tsiviilhagide katteks või tsiviilhagide hüvitamisel ilma sõiduki realiseerimiseta tagastada Vjatšeslav Bajukile.

Edasikaebe kord

Kohtuotsuse peale võib esitada apellatsiooni, teatades apellatsiooniõiguse kasutamise soovist Harju Maakohtu Liivalaia Kohtumajale kirjalikult seitsme päeva jooksul alates kohtuotsuse resolutiiivosa kuulutamisest.

Apellatsioon esitatakse otsuse teinud kohtule kirjalikult 15 (viieteistkümne) päeva jooksul alates päevast, mil kohtumenetluse poolel on võimalik kohtus tutvuda kohtuotsusega, vahistatud

süüdistataval ja tema kaitsjal alates kohtuotsuse koopia süüdistatavale kätteandmisele järgnevast päevast.

SÜÜDISTUS

Vjatšeslav Bajukile on esitatud süüdistus selles, et tema 23.novembril 2009.a. ajavahemikus kell 07:20 kuni 07:45 Tallinnas Schnelli pargis jalgrajateel Schnelli tiigi juures ründas ootamatult selja tagant temale täiesti võõrast KO't (s XXX.a.) ning lõi teda korduvalt jõuliselt pesapallikurikaga, samuti käte ja jalgadega pea, keha ja käte piirkonda, tekitades K.O aju-kolju kinnise tömp trauma hulgaliste koljuluude murdude ja koljuõmbluste lahknemistega paremal, ägedate kelmetealuste verevalumite, peaaugu põrutuse ja väljakujunenud põrutuskollete ning hulgaliste põrutushaavade ja nahaaluste verevalumitega pea piirkonnas, mille tüsistusena tekkis massiivne peaajuturse ehk eluohtliku tervisekahjustuse, aga samuti vasaku küünarliigese murru koos põrutus-rebimishaavadega küünarvarrel, hulgalised kämbla- ja sõrmeluude murrud, nahamarrastuse ja ulatuslikud nahaalused verevalumid mõlemal käel ning nahamarrastused ja nahaalused verevalumid mõlemal pool rindkerel, ülakõhul ja jalgadel. Ehkki kiirabi saabus sündmuskohale 23.novembril 2009.a. kell 08.53 ja K.O toimetati kohaselt Põhja-Eesti regionaalhaiglasse, kus ta aga 25.novembril 2009.a. kell 22.45 teadvusele tulemata suri. Kirjeldatud käitumisega pani V.Bajuk toime K.O tapmise julmal ja piinaval viisil – jõulise noore mehena pekstes päevasel ajal avalikus kohas pikaajaliselt ja väga paljukordselt endast füüsiliselt oluliselt nõrgemat naist, põhjustas ta ohvrile pika aja jooksul suurt valutunnet ja seda hoolimata asjaolust, et tema tegevust võisid pealt näha paljud isikud, väljendades selliselt põhimõttelist ja erilist hoolimatust inimelu ja inimkeha kui väärtuste suhtes, millise käitumisega pani V.Bajuk toime KarS § 114 p 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo.

Samuti tema, olles toime pannud K.O tapmise (lõpetanud oma ründe K.O suhtes ja pidades teda surnuks), st olles KarS § 114 p 4 tähendatud isik, 23.novembril 2009 ajavahemikus kell 07:45 kuni 07:53 Tallinnas Schnelli pargis Patkuli trepil ründas ootamatult temale täiesti võõrast PVP'it (s XXX.a.) ning lõi teda paljukordselt jõuliselt pesapallikurikaga vastu pead ja käsi, tekitades temale pea põrutuse põrutushaavade, nahakriimustuse ja nahaaluste verevalumitega pea piirkonnas, mõlema küünarvarre põrutuse nahaaluste verevalumitega ning nahamarrastused ülajäsemetel ja paremal põlvel, milliste vigastustega kaasnes traumajärgne stressreaktsioon, seejärel märgati V.Bajuk ki teiste läheduses viibinud isikute poolt ja segati sellega tema edasine rünne P.-VP suhtes, mistõttu V.Bajuk põgenes sündmuskohalt, visates kurika maha ja jõudmata P.-V.P elu võtta, millise käitumisega pani V.Bajuk toime tapmiskatse P.-V.P suhtes julmal ja piinaval viisil – jõulise noore mehena pekstes päevasel ajal avalikus kohas pikaajaliselt ja väga paljukordselt endast füüsiliselt oluliselt nõrgemat naist, põhjustas ta ohvrile pika aja jooksul suurt valutunnet ja seda hoolimata asjaolust, et tema tegevust võisid pealt näha paljud isikud, väljendades selliselt põhimõttelist ja erilist hoolimatust inimelu ja inimkeha kui väärtuste suhtes, millise käitumisega pani V.Bajuk toime KarS 114 p 1,4 – 25 lg 2 järgi kvalifitseeritava kuriteo;

Samuti tema 01.jaanuaril 2010.a. teise inimese tahte vastaselt astus vägivalda kasutades suguihendusse temale täiesti võõra LR(s. XXX.a.), mis seisnes selles, et 01.jaanuari 2010.a. hommikupoolikul Tallinn-Klooga maanteel temale kuuluvas sõiduautos Audi A6 reg. numbriga XXX käskis temale täiesti võõral L.R 'il end lahti riietada, kannatanu keeldumise peale, selleks et teda oma taatele allutada, haaras V.Bajuk kinni L.R 'i kõrist ja pigistas, seejärel rebis kannatanul jaki eest lahti ja lõi rusikaga L.R 'it kõrva piirkonda, tekitades temale füüsilist valu. Siis V.Bajuk käskis L.R 'il end täiesti lahti riietuda, haaras kinni tema kaelas olnud ketist ja tõmbas selle kannatanu kaelast, mille purunemisega tekitas kannatanule kehavigastuse. Edasi V.Bajuk käskis L.R 'il autost lahkuda, aga kui L.R hakkaski autost väljuma, siis V.Bajuk tõmbas auto ukse kinni ega lasknud kannatanul autost väljuda, vaid haaras L.R 'i kõrist ja hakkaks teda kägistama, mille tagajärjel kaotas kannatanu lõpuks teadvuse. Teadvusele tulles tundis L.R , kuidas V.Bajuk katsus tema rindu, V.Bajuk asetas oma sõrmed kannatanu tuppe ja liigutas neid edasi-tagasi, millest kannatanu tundis füüsilist valu. Kui L.R hakkas appi karjuma,

siis V.Bajuk toppis oma sõrmed L.R-i kurku, millega vigastas kannatanut. V.Bajuki ründe lõpetas möödunud inimeste poolt politsei kutsumine, misjärel V.Bajuk peeti kinni. Kirjeldatud käitumisega pani V.Bajuk toime KarS § 141 lg 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo.

Samuti tema 04.juunil 2010.a. kella 03.37 paiku Tallinnas Raua tänaval juhtis mootorsõidukit Audi A6 reg.nr-ga XXX, olles alkoholijoobe seisundis (vähemalt 0,83mg/l), millise käitumisega pani V.Bajuk toime KarS § 424 järgi kvalifitseeritava kuriteo.

Süüdistatava ütlused.

Vjatseslav Bajuk tunnistas end süüdi KO tapmises, kuid eitas piinavat ja julma viisi. PVP tapmiskatses ja L R vägistamises ta ennast süüdi ei tunnistanud. KarS § 424 järgi esitatud süüdistuses tunnistas ta end süüdi.

23.novembri 2009.a. varahommikuste sündmuste kohta antud ütluste kohaselt oli ta eelneval õhtul viibinud Tallinna vanalinna baaris ning läinud oma sõbrannaga ALZ tülli. Peale sõbranna lahkumist käis ta üksinda veel Nimeta baaris ja Depeche Mode baaris, kus viibis kuni baari sulgemiseni varahommikul. Pärast baari sulgemist läks ta oma auto juurde Suur-Kloostri tänaval asuvasse parklasse ja märkas, et auto parem tagumine rehvi on tühi. Samaaegselt nägi ta parklast kiirel sammul eemaldumas inimesi ning hakkas neid seostama tema auto kummi tühjaks laskmisega ning asus neid jälitama. Kuna ta ei teadnud, kui palju neid inimesi oli ja kuidas nad suhtuvad tema huvitundmisse, võttis ta auto pagasiruumist kaasa pesapallikurika. See oli mõeldud nii hirmutamiseks kui enesekaitseks. Nunne tänava ristmikule jõudes märkas ta pargi suunas kiirel sammul liikuvat inimest ja tal tekkis mulje, et see inimene püüab tema eest ära joosta. Šnelli pargi jalgteele jõudnud, nägi ta põõsastes liikumist ja tal tekkis mõte, et teda püütakse ümber piirata ning ta otsustas rünnata esimesena. Arvates, et kiirel sammul eesliikuv inimene on samast seltskonnast, lõi ta teda tagant kurikaga vastu puusa. V.Bajuki sõnul ei tahtnud ta tekitada raskeid peavigastusi. Tema eesmärk oli, et isik kaotaks tasakaalu ja kukuks. Kuna ta aga jäi jalgele, siis lõi ta veel korra tugevamini ja vastu õlga. Inimene peatus ning kurikalöök tabas tema pead. Selle tulemusel kannatanu kummardus ja V.Bajuk lõi teda kurikaga veelkord vastu kõhtu, et ta lõplikult kukuks. Alles siis, kui kannatanu kukkus, nägi ta, et tegemist on naisterahvaga. Ta oli pikali maas, silmad lahti ja hingeldas ning V.Bajukil ei tekkinud mõtet, et tema löökidest võis ta suuri vigastusi saada ning ta liikus edasi üles Toompeale viivate treppide juurde. Treppidel nägi ta seismas kolme inimest, millest tal tekkis tunne, et need on needsamad isikud, keda ta tahtis kätte saada.

Trepist üles liikudes jäi V.Bajukile teele ette noor naine, kelle ta lükkas lihtsalt käega eest ära. Naine pööras end tema poole ja hakkas emotsionaalselt riidlema ja segas sellega edasiminekut ning ta andis naisele kõrvakiilu. Sellest hakkas naine karjuma. Ta võttis naisel õlast kinni, raputas teda ja karjus talle, et ta vait jääks. Raputamise käigus liikus parem käsi kaks-kolm korda kurikaga natuke jõulisemalt allapoole ja kurikas puudutas naist. V.Bajuki sõnul ei tahtnud ta naisele vigastusi tekitada, tahtis vaid, et naine karjumise lõpetaks ja vait jääks. Edasi läks V.Bajuk trepist üles oma auto juurde ning jäi autos magama.

Vägistamise süüdistuse kohta andis V.Bajuk ütlusi, et võttis 1.jaanuari 2010.a. hommikul Tallinna vanalinnas auto peale temale võõra tütarlapse ja sõidutas ta linnast välja Tabasalu poole. Teel sõitis auto kraavi. Tütarlaps püüdis temaga saavutada füüsilist kontakti, püüdis pidevalt kallistada ja kätt silitada ning mingil hetkel nägi ta, et tütarlapsel ei ole mantli all ühtki riietuseset, oli täiesti paljas, isegi aluspesu ei olnud. Lõpuks tekkis ka temal tütarlapse vastu huvi, aga kuna tal ei olnud kondoomi kaasas, keeldus neiu seksuaalvahekorra. Selle peale V.Bajuk vihastas ja lõi tütarlast vastu kõrva. Rohkem ta vägivalda ei tarvitanud. V.Bajuk eitas ka oma sõrmede tuppe asetamist.

Mootorsõiduki juhtimise kohta joobeseisundis tunnistas V.Bajuk, et istus teadlikult peale alkoholi tarvitamist autorooli ja läks sõitma. Põhjust sõitmiseks ei olnud, lihtsalt tekkis tahtmine ringi sõita.

Kohtu seisukoht

KO surnuks peksmine 23.11.2009.a. on tõendatud surnu ekspertiisiaktis nr. 688 oleva eksperdiarvamusega, mille kohaselt oli surma põhjuseks aju-kolju kinnine tõmp trauma hulgaliste koljuluude murdude ja koljuõmbluste lahknemistega paremal peapoolel, ägedate kelmealuste verevalumitega, peaaju põrutusega ja põrutuskollete ning hulgaliste põrutushaavade ja nahaaluste verevalumitega pea piirkonnas, mille tüsistusena tekkis massiivne peaajuturse. Surmav aju-kolju trauma on tekitatud korduvatest jõulistest löökidest kõvade tõmpide piiratud löögipinnaga esemetega (sh kurikas) pea piirkonda. (I kd. lk. 78).

PVP peksmine on tõendatud eelkõige kannatanu ütlustega, mille kohaselt 23.11.2009.a. hommikul kell 7.45 ajal mööda Patkuli treppe üles minnes tuli talle järgi meesterahvas, kes mitte midagi ütlema hakkas teda peksma mingi toruga pea piirkonda. Hoop võis olla mitukümmend. Ta kaitses end kätega ning kui teda oli juba niikaua pekstud, et ta ei jaksanud enam püsti seista, ta kükitas, toetas selja vastu müüri, toetas pea põlvedele ja pani käed kaitseks. Peksja lõi teda ka rusikaga vastu nägu. Ainsad laused, mis peksmise ajal meesterahva suust tulid, olid „ole tasa“ ja „ära karju“. Kannatanu arvates kestis peksmine ajaliselt umbes kümme minutit. Mingil hetkel ta tajus, et tal on võimalik peksjast mööda lipsata ja jooksis trepist alla ning nähes allpool kahte tütarlast seismas, jooksis nende juurde.

PVP peksmist nägid osaliselt pealt tunnistajad EK ja HH. Nimelt minnes mööda Patkuli treppe üles nägid nad, kuidas ülevalpool üks meesterahvas peksis naisterahvast kurikaga pea- ja ülakeha piirkonda. Naine karjus kõvasti ja HH kuulis meesterahvast ütlemas nii eesti kui vene keeles „ära karju“. Löögid olid jõulised, mees võttis löökideks hoogu. Tunnistajate sõnul hoidis mees ühe käega naist ka kinni, nii et ei olnud võimalust põgeneda.

PVP peksmine on tõendatud ka isiku ekspertiisiakti nr. 212 eksperdiarvamusega, mille kohaselt olid kannatanul tuvastatud põrutushaavad, nahakriimustused ja nahaalused verevalumid pea piirkonnas, pea põrutus, küünarvarte põrutus koos nahaaluste verevalumitega, nahamarrastused kätel ja paremal põlvel. (I kd. lk. 60). Peavigastused, küünarvarte põrutus, nahamarrastused ja nahaalused verevalumid kätel on tekitatud hulgalistest löökidest kõva tõmbi esemega (sh kurikaga).

V.Bajuk tunnistas, et tema oli see isik, kes 23.novembri 2009.a. varahommikul Šnelli pargis peksis kurikaga KO ja hiljem Patkuli treppidel ka PVP . Peale süüdistatava ütluste tõendavad seda DNA ekspertiisiakti nr. GE-1364-09/4619 arvamuse punktid 1,3,4,5,6,7,8,9,10 (I kd. lk. 104-106) ja DNA-ekspertiisiakti nr. GE-1410 -10/4293 arvamuse punktid 1,2 (I kd. lk. 115), millede kohaselt sisaldasid Toompea müüri äärest leitud kahel kurikaosal olevad verejäljed KO ja PVPDNA-d. Vastavalt jäljeekspertiisiakti nr. TR-114-09-/4672 arvamusele moodustasid kaks kurikapoolt varem ühtse terviku (I kd. lk. 257). Et needsamad sündmuskoha vaatluse käigus leitud kurika osad, mis sisaldasid KO ja PVPDNA-d, olid V.Bajukile kuulunud kurika osad, see tuleneb süüdistatava ütlustest, et peale naisterahva peksmist treppidel lõi ta kõigest jõust kurika vastu müüri katki.

PVP peksmist V.Bajuki poolt tõendavad ka DNA-ekspertiisiakti nr. GE-1332-10/4030 arvamuse punktid 1,2 (I kd. lk. 177-178), mille kohaselt oli V.Bajuki teksapükstelt James Jones võetud erinevates verd sisaldanud proovides PVPDNA-d.

KO ja PVP peksmist V.Bajuki poolt tõendab V.Bajuki ja temaga koos Põhja Prefektuuri Arestimajas samas kambris viibinud isikute kõneluste salajase pealtkuulamise ja salvestamise kohta koostatud jälitusprotokoll (VI kd. lk. 24-35, koos eestikeelse tõlkega), millest nähtub, et V.Bajuk on kambrikaaslastele tunnistanud 23.11.2009.a. hommikul kurikaga linnas ringi kõndimist ja sellesama kurikaga kahe naisterahva peksmist, mille tagajärjel üks neist suri.

Surnu ekspertiisiaktis nr. 688 oleva eksperdiarvamuse kohaselt suri KO haiglas 25.11.2009.a. Seega on Vjatšeslav Bajuk realiseerinud tapmise objektiivse koosseisu. KO surma põhjuseks olid tema poolt toime pandud kurikaga peksmise tagajärjel saadud eluohtlikud kehavigastused. Põhjusliku seose olemasolu ei sõltu sellest, kas surm saabus vahetult pärast tegu või pikema ajavahemiku möödumisel.

Subjektiivsete tunnuste poolest pani V.Bajuk KO tapmise toime kavatsetult. Kavatsetus tähendab, et isik soovib otseselt tagajärje saabumist ja tapmine on toime pandud kavatsetult, kui surma saabumine on teo toimepanija eesmärk. Kuigi V.Bajuki ütluste kohaselt ei soovinud ta tekitada tõsiseid peavigastusi ning K.O juurest lahkudes ei tekkinud mõtet, et kannatanu tema löökidest suuri vigastusi sai, ei pea kohus tema sellekohaseid ütlusi ega ütlusi löökide arvu ja selle kohta, et vaid üks löök sattus pähe ja sedagi soovimatult, tõepärasteks. V.Bajuki ütlused on selges vastuolus eksperdiarvamusega, mille kohaselt just peapiirkonnas oli hulgaliselt eluohtlikke vigastusi ja need olid tekitatud korduvatest jõulistest löökidest. Eksperdiarvamus tõendab, et V.Bajuk lõi kurikaga K.O korduvalt jõuliselt kurikaga just pähe.

Iga normaalne terve mõistusega ja tavalise elukogemusega inimene teab, et peapiirkond on inimesel elutähtis piirkond ning saab aru, et seda piirkonda tugevasti ja korduvalt kõva esemega pekstes võib tagajärjeks olla surm. V.Bajuki suhtes kohtupsühhaatrilise-psühholoogilise komplekseksperdiisi läbiviinud eksperdid tunnistasid ta psüühiliselt terveks, tal on kõrgharidus, seega sai ta väga hästi aru ja teadis, et selline tegu võib põhjustada teise inimese surma.

Kuna süüdistatav eitas surma põhjustamise tahtlust, tuleb tahtluse liigi tuvastamisel lähtuda kuriteo tehivoludest, arvestada tekitatud tervisekahjustuste arvu, laadi, paiknemist kehal ja peksmise vahendit, aga ka süüdlase käitumist pärast ründe lõppu. V.Bajuki peksmisrelvaks oli puidust pesapallikurikas, mis on rusikatest ja jalgadest oluliselt tugevam vahend ja millega ta lõi K.O sihipäraselt pähe, s.o. elutähtsate organite piirkonda, lööke oli palju ja need olid tugevad. Seega kasutas V.Bajuk peksmisrelva sihipäraselt, suunates löögid pähe. Selline tegevus viitab tapmise kavatsetusele.

Kohtu veendumus tapmise kavatsetusest tuleneb ka V.Bajuki vestlusest Arestimajas kambrikaaslasega. Viimase küsimusele, miks ta teise naise ellu jättis, vastab V.Bajuk lakooniliselt „ei tea“. Mitte ühe sõnagagi ei maininud ta, et tegelikult ei tahtnud ta tappa ega väljendanud kahetsust inimese surma üle.

Selge on see, et V.Bajukil puudus tahtlus konkreetselt just K.O tapmiseks, kuna nad ei tundnudki teineteist. See oli tahtlus tappa ükskõik keda, K.O lihtsalt juhtus õnnetuseks olema selleks isikuks, kes V.Bajuki teele 23.novembri 2009.a. hommikul ette jäi.

Kavatsetusele viitab ka asjaolu, et isegi kui V.Bajuk uskus kedagi põõsastes olevat, kes teda rünnata soovisid ja pidas K.O selle seltskonna liikmeks, oleksid need inimesed kohe peale V.Bajuki-poolse ründe algust ilmselgelt kannatanule appi läinud ja V.Bajuki tegevust takistanud. Tegelikuses keegi ju K.O appi ei tulnud ja keegi V.Bajukki ei rünnanud. Seega oli V.Bajukile peale esimese löögi andmist juba selge, et mingit kampa põõsastes ei ole ja keegi teda rünnata ei kavatse ning ta oleks pidanud naisterahva peksmise koheselt lõpetama. Kuna ta seda ei teinud, järeldub sellest tema ütluste valelikkus peksmise motiivi osas ja tema soov ja tahtlus ilma mingi põhjuseta lihtsalt keegi surnuks peksta.

Süüdistatava kaitsja asus seisukohale, et ei ole leidnud tõendamist K.O tapmine piinaval ja julmal viisil ning taotles süüdistuse ümberkvalifitseerimist KarS §-le 113. Kohus kaitsja seisukohaga ei nõustu.

Tapmine on piinav, kui see põhjustab ohvrile suurt valu või kauakestvalt muid füüsilisi vaegusi. Eksperdiarvamus tõendab, et K.O eluohtlikud ja surmavad vigastused asusid peas, samuti, et tema käeluud olid katki pekstud, mis viitab enesekaitsele ehk vastutõrjele. See tähendab, et kannatanu ei kaotanud koheselt teadvust, vaid püüdis niipalju kui jaksas oma pead kättega kaitsta. Ja kui ta enam ei suutnud purukspekstud käsi pea kaitseks üles tõsta, sadasid kurikahoobid otse vastu pead. K.O tundis kohe kindlasti tugevat valu ja seda ka kauakestvalt. Nimelt tuleneb V.Bajuki ütlustest, et K. O peksmine toimus enne Patkuli treppidel asetleidnud teise naise peksmist. Politseisse helistati peale PVP peksmist kell 7:46, K.O leiti aga politsei poolt

tunduvalt hiljem ja tema juurde saabus kiirabi kell 8:53. Ekspertiisiaktist tulenevalt oli kannatanu kiirabi kohale jõudes teadvusel, kuigi kontaktivõimetu. Teadvuse kaotas ta teel haiglasse. Kui teise kannatanu peksmine algas kella 7.40 paiku, siis järelikult tundis ja kannatas K.O tugevat valu nii peksmise ajal kui hiljem maas lamades, s.o. üle tunni aja. Kohtu hinnangul on tegemist tapmisega piinaval viisil. Et selline tapmisviis hõlmas ka süüdistatava tahtlust, seda tõendavad kuriteo tehioolud. Kindlasti ei saanud V.Bajukile teadmata olla kurikahoopide valulikkus ja veel eriti siis, kui neid on palju ja need on jõulised.

Julmus tapmise toimepanemisel väljendub põhimõttelises ja erilises hoolimatuses inimelu ja inimkeha kui väärtuste suhtes. Hindamaks süüdlase tahtlust põhjustada kannatanu surm julmal viisil on kohtule aluseks löökide arv, kannatanule tekitatud kehavigastuste hulk ja kuriteo toimepanemise viisi iseloomustavad muud asjaolud. V.Bajuki poolt K.O suhtes tarvitatud vägivalda intensiivsus ja jõulisus (hulgalised kurikalöögid pähe) annavad aluse hinnata tapmine julmaks. Erilist hoolimatust inimkeha kui väärtuse suhtes näitas V.Bajuk üles ka sellega, et nähes, kuidas kannatanu kaitseb oma pead kätega ja iseenesest mõistetavalt karjus appi või palus peksmine lõpetada, millest süüdistatav pidi aru saama, et tegemist on naisterahvaga, kes ei kujuta endast temale mingit ohtu ning nähes, et teda ka keegi ründama ei hakka, peksis külmavereliselt ilma igasuguse põhjusega edasi.

Sündmuskoha vaatlusprotokolli juurde lisatud Šnelli pargi skeemilt (I kd. lk. 41) on näha, et K.O jope verrega määratud kapuuts asus sellest kohast, kust ta vigastatuna lamades tunduvalt eemal. See näitab, et kannatanu on üritanud end päästa V.Bajuki eest ärajooksimisega, mis aga tulemusi ei andnud, sest V.Bajuk järgnes talle ja peksis edasi. Kogu V.Bajuki tegevus K.O suhtes näitab, et inimkehal ja inimelul ei olnud V.Bajuki silmis mingit väärtust.

Ka Riigikohus on lahendis nr. 3-1-1-114-06 asunud seisukohale, et julm tapmisviis on kannatanule põhjendamatult jõhkrate ja moonutavate vigastuste tekitamine. Nimetatud Riigikohtu lahendis käsitleti kriminaalasja, kus süüdistatavad peksid kannatanut puukaikaga vastu pead, põhjustasid eluohtlikke aju-kolju traumaseid, mille tagajärjel kannatanu suri.

Eeltoodu alusel leiab kohus, et V.Bajuk mitte ainult ei soovinud kannatanu surma, vaid ka tegutses julmal ja piinaval viisil, millega pani toime kuriteo KarS § 114 p. 1 järgi.

V.Bajukile esitatud süüdistuse kohaselt peksis ta K.O peale pesapallikurika ka käte ja jalgadega, kuid see ei leidnud tõendamist. Süüdistatava ütlustest ei tulene käte ja jalgadega peksmine ja muud tõendid seda ka ei kinnita. Seega on tõendatud K.O peksmine V.Bajuki poolt üksnes pesapallikurikaga.

Kohus nõustub prokuröri seisukohaga, et olles K.O tekitanud surmavad kehavigastused, pole mingit alust uskuda, et V.Bajuk soovis järgimise ohvri suhtes leebem olla. Kannatanu PVP ja tunnistajate EK ja HH ütlused tõendavad, et V.Bajuk hoidis kannatanut ka kinni ning et kurikalöögid olid sihitud kannatanu pea piirkonda ja löögid olid jõulised. Nii nagu K.O, nii peksis V.Bajuk ka P.-V.P ilma igasuguse põhjusega. Süüdistatava väide nagu oleks kannatanu talle treppidest ülesminekul ette jäänud ja peale naise kõrvalelökkamist hakkas too temaga riidlema ning ta tarvitas vägivalda üksnes selleks, et naine vait jääks, on ümber lükatud kannatanu ütlustega. P.-V.P ütlused sellist süüdistatava tegevust ei kinnita, hoopis vastupidi, kannatanu ütluste kohaselt astus ta isegi kõrvale, et inimene mööda lasta, kui sai aru, et keegi on tema selja taga. Seega oli V.Bajukil küllaldaselt ruumi P.-V.P möödumiseks ja tal puudus vajadus kannatanu eemalelökkamiseks ning kannatanu ütluste kohaselt ta seda ka ei teinud. Kannatanu ütlustest tulenevalt alustas V.Bajuk mitte midagi ütlemata tema löömist kurikaga kohe vahetult peale seda, kui kannatanu oli pead pöörates teda näinud. Alles siis, kui kannatanu hakkas löökidest põhjustatud valu tõttu karjuma, lausus V.Bajuk esimesed sõnad „ära karju“.

Ei saa nõustuda kaitsja seisukohaga, et tulenevalt eksperdiarvamuses esitatud kehavigastuste mitteeeluohtlikkusest tuleb P.-V.P suhtes toimepandu kvalifitseerida KarS § 121 järgi kehalise

väärkohtlemisena. Vaatamata asjaolule, et V.-P.P. kehavigastused osutusid kergeteks, ei anna see automaatselt alust kuriteo kvalifitseerimiseks KarS § 121 järgi. Süüdistatava poolt toimepandud kuriteo väline teopilt – kannatanu ründamine ilma igasuguse põhjuseta, peksmine tugevat valu põhjustava kõva esemega (kurikaga), löökide sihitus pea piirkonda, löökide paljusus (kannatanu sõnul jõudis ta teha mitukümmend lööki), löökide jõulisus ja kannatanu kinnihoidmine teise käega, mida kinnitavad tunnistajad, viitavad V.Bajuki tahtlusele piinaval ja julmal viisil põhjustada ka teise kannatanu surm. Vastavalt oma ettekujutusele teost alustas ta süüteo toimepanemist jõuliste kurikahoopide andmisega kannatanu pea piirkonda. P.-V.P. pääses kergete kehavigastustega tänu sellele, et tema selja taga oli müür, tal õnnestus kükitada ja selg vastu müüri toetada ja pea põlvedele panna ning kuna ta kaitses pead kätega, siis pehmemdasid lööke paksu jope varrukad. Samuti õnnestus tal põgeneda kõrvaliste isikute – tunnistajate E.K ja H.H juurde, kes viibisid sündmuskoha läheduses. Kõrvaliste isikute nägemine hoidis V.Bajukki tagasi kannatanule järgnemast. Tunnistaja E.K ütlused tõendavad, et kannatanu jooksmist tunnistajate juurde nägi ka V.Bajuk ning neid nähes jooksis ta ära. Seega jäi P.-V.P. ellu tänu sellele, et tal õnnestus V.Bajuki juurest põgeneda ja tänu tunnistajate H.H ja E.K läheduses viibimisele.

Kohus ei soostu kaitsja väitega, et tulenevalt tunnistajate ütlustest kestis peksmine vaid pool minutit ja seega ei ole tegemist vägivaldiga pikema aja jooksul. Tunnistajad võisid tõepoolest peksmist näha vaid pool minutit, sest nad nägid selle lõppu. Nad ei näinud peksmise algust, seega ei näinud pealt kogu peksmist. Sellest tulenevalt nägid nad ka arvuliselt vähem lööke, HH kahte-kolme, EK viit kurikalööki. Kannatanu aga tundis mitukümmend lööki ja väitis ka, et peksmine kestis umbes kümme minutit. Samuti tuleneb kannatanu ütlustest, et ta tundis kogu selle aja piinavat valu.

Kuna rünne kannatanu P.-V.P. suhtes toimus analoogselt ründega K.O suhtes, süüteo koosseisu subjektiivsed tunnused on samad, tuleb tegu kvalifitseerida piinaval ja julmal viisil tapmise katsena. Jõuliselt kurikaga peapiirkonda löömisega alustas V.Bajuk vastavalt oma ettekujutusele teost süüteo toimepanemist.

Kohus nõustub ka KarS § 114 p. 4-ga, sest P.-V.P. suhtes tapmiskatse toimepanemise ajaks oli ta lõpetanud K.O peksmise ja realiseerinud sellega oma kuritegeliku eesmärgi. Kohtu arvates ei oma p. 4 puhul tähtsust see, et teise kannatanu peksmise ajaks ei olnud esimene kannatanu veel surnud, vaid suri hiljem haiglas. V.Bajuk oli omapoolse ründe lõpetanud, oma tahtluse realiseerinud ja kuna K.O jäi lõpuks liikumatult maapinnale lamama, oli alkoholijoobes V.Bajukil täielik alus arvata, et K.O on surnud. Ei ole usutav süüdistatava väide, et kui tema K.O juurest lahkus, siis kannatanu hingeldas. Ta ei saanud seda näha, sest kella 7 ajal hommikul novembrikuus on veel päris pime ja üksikud tänavalambid pargis ei suuda siiski ümbrust nii valgeks muuta, et oleks võimalik aru saada, kas maapinnal lamav inimene hingeldab või mitte.

Seega on P.-V.P. suhtes toimepandud tapmiskatse kvalifitseeritud õigesti KarS § 114 p. 1,4 - § 25 lg 2 järgi.

Kohus leiab, et kuritegude kvalifitseerimisel ei ole õige lugeda P.-V.P. tapmiskatset hõlmatuks lõpuleviidud K.O tapmisega, vaid need tuleb kvalifitseerida eraldi. Siis on arusaadav, et tegemist oli kahe eraldi kuriteoga, millest üks oli lõpuleviidud, teine jäi katse staadiumisse.

KO ema MO esitas süüdistatava vastu tsiviilhagi tütre matusekulude osas, mida ei katnud Tallinna Pensioniameti poolt makstud kuriteoohvri riiklik hüvitis, s.o summas 6190.- krooni ehk 395.61 eurot.

PVP esitas tsiviilhagi summas 370.23 eurot, milline koosneb ravikuludest ja peksmise ajal seljas olnud riiete maksumusest. Lisaks nõudis kannatanu PVP ka moraalse kahju katteks 10000 eurot.

EV Põhiseadus § 25 sätestab igapäevase õiguse talle ükskõik kelle poolt õigusvastaselt tekitatud moraalse (mittevaralise) ja materiaalse kahju hüvitamisele

Kuriteoga tekitatud kahju hüvitamise otsustamisel tuleb juhinduda Võlaõigusseadusest. VÕS § 1043 sätestab, et teisele isikule õigusvastaselt kahju tekitanud isik peab kahju hüvitama, kui ta on kahju tekitamises süüdi.

Kahju tekitamine on VÕS § 1045 lg 1 p.-de 1,2,5 kohaselt õigusvastane, kui see tekitati kannatanu surma põhjustamisega, kannatanule kehavigastuste või tervisekahjustuste tekitamisega ja omandi rikkumisega.

V.Bajuki süü on tõendamist leidnud MO tütre KO tapmisega ja PVP tapmiskatsega seoses kahju tekitamises, mistõttu tal tuleb kannatanutele tekitatud kahjud hüvitada. Kuna süüdistatav ei vaieldnud varaliste kahjude hagidele vastu, kuuluvad MO tsiviilhagi summas 395.61 eurot ja PVP tsiviilhagi summas 370.23 eurot rahuldamisele, juhindudes TsMS § -st 440 lg 1, mis sätestab, et kui kostja võtab kohtuistungil hageja nõude õigeaks, rahuldab kohus hagi.

P.-V.P taotles ka mittevaralise kahju hüvitise väljamõistmist summas 10000 eurot või mõnes muus õiglasel summas kohtu äranägemisel. Mittevaraline kahju seisnes kannatanule peksmisega tekitatud piinavas valus ja surmahirmus. Tal on raske töökaaslastega suhelda, kuna talle tundub, et inimesed pidevalt vaatavad teda, mistõttu tal on piinlik. Turvatunne on kadunud, ei saa rahulikult linnas jalutada, pidevalt on mure enda ja pereliikmete turvalisuse pärast. Ka on tal raskusi uinumisega ning peab unerohtu tarvitama.

VÕS § 128 lg 5 kohaselt hõlmab mittevaraline kahju eelkõige kahjustatud isiku füüsilist ja hingelist valu ning kannatusi. Sellest tulenevalt on kannatanu poolt moraalse kahju hüvitamise nõude esitamine põhjendatud. On usutav, et V.Bajuki poolt toime pandud ränga peksmise ohvrina esinevad kannatanul kuni tänase päevani ülalnimetatud probleemid vaimsete vaevuste näol ja et kurikaga peksmise ajal tundis ta surmahirmu ja piinavat valu.

Kohus leiab, et moraalse kahju suuruse kindlaks määramisel tuleb arvestada, et kannatanu peksmisest saadud vigastustest siiski terveneks, talle ei jäänud püsivat tervisekahjustust ega valuaistinguid. Eeltoodu alusel on mõistlik kahjusumma P.-V.P füüsilise valu ning hingeliste kannatuste eest kohtu arvates 3200 eurot.

Süüdistus KarS § 141 lg 1 järgi.

L R vägistamises V.Bajuk kohtus end süüdi ei tunnistanud. Prokuröri taotlusel avaldati seoses vastuoluga ütlustes V.Bajuki eeluurimisel 14.09.2010.a. kahtlustatavana ülekuulamisel antud ütlused (VI kd. lk. 268), milles ta tunnistas oma süüd vägistamise faktis ja kinnitas kannatanu ütluste õigsust. Erinevatel ülekuulamistel antud ütluste erinevuste põhjuste kohta selgitas V.Bajuk, et eeluurimisel tunnistas ta vägistamist sellepärast, et talle tundus see kõik olevat jama ning et 23.novembril 2009.a. toime pandud tegude koorem oli nii suur ning vanglasse karistust kandma peab minema niikuinii.

Kohus ei pea sellist põhjendust siiski usutavaks. Vägistamise toimepanemist tunnistades teadis V.Bajuk, et kohtus süüdimõistmisel saab ta ka selle kuriteo eest karistuseks vangistuse. Ei ole usutav, et isik tunnistas end süüdi raskes isikuvastases kuriteos, mida ta ei ole teinud, ainuüksi teiste kuritegude toimepanemisest tingitud suure süükoorma tõttu, raskendades selliselt teadlikult temale võimalikku mõistetavat karistust.

Kuna on tegemist diametraalselt lahknevate erinevustega kohtueelses menetluses ja kohtumenetluses antud ütlustes ja süüdistatava selgitus ütluste erinevuse põhjuste kohta ei ole veenev ega usutav, tuleb V.Bajuki ütlused tervikuna kui ebausaldusväärsed tõendikogumist välja jätta.

Selle kuriteosüüdistusega seonduvalt kuulati kohtus üle kannatanu L R, kelle ütluste kohaselt pandi kuritegu tema suhtes toime V.Bajuki poolt juhitud autos 01.01.2010.a. hommikul peale kraavi sõitmist. V.Bajuki vägivalda tarvitamise ähvarduste ja ka vägivalda tarvitamise tõttu täitis ta V.Bajuki nõudmised end lahti riietada. Vägivald seisnes käega kõvasti vastu kõrva löömisel, juustest tirimises, kaelaketi tirimises ja kui ta oli kleidi seljast võtnud, siis V.Bajuk kägistas teda, surudes tema keha kõvasti kahe istme peatoe vahele. Kägistamisest kaotas ta teadvuse ja teadvusele tulles tundis, kuidas V.Bajuk toppis oma näppe talle tuppe ning liigutas neid seal.

Kohtul ei ole alust pidada kannatanu ütlusi ebausaldusväärseteks nagu leidis süüdistatava kaitsja. Kohtulikul uurimisel tuvastati, et kannatanu ja süüdistatav olid kuni 01.01.2010.a. hommikul kohtumiseni teineteisele täiesti võõrad inimesed. Ei selgunud ühtki põhjust, miks L.R pidi V.Bajuki peale teadlikult valekaebuse esitama ja teda alusetult süüdistama. Ei ole ka usutav, et ajal, mil ta viibis meditsiinasutustes läbivaatusel ja uuringutel, mõtles ta samaaegselt väga detailselt välja loo vägistamisest ja veel sellisel viisil nagu sõrmede tuppe viimise teel. Tavakodanik ei pruugi üldsegi teada, et ka sõrmede viimine tuppe teise isiku poolt kannatanu tahte vastaselt on kriminaalkorras karistatav vägistamisena.

Kuna keegi menetlusosalistest ei taotlenud L.R i kohtueelses menetluses ülekuulamisel antud ütluste avaldamist seoses vastuoludega, on kannatanu järelikult andnud kohtueelses ja kohtumenetluses ühesuguseid ütlusi, mis veelgi suurendab kohtu veendumust tema ütluste tõepärasuses.

Vägivalla toimepanemist V.Bajuki poolt L.R i suhtes tõendab peale kannatanu ütluste isiku läbivaatuse protokoll koos sellele lisatud fotodega. Protokolli kohaselt oli kannatanu vasaku kõrvanibu peal kuivanud veri, kaela peal punane triip, vasaku kõrva taga marrastus, kaela taga punased triibud, vasakul käel punane laik, suunurgad katki ja punetavad (V kd. lk. 18-26).

Kannatanu suhtes toimepandud vägivalda tõendavad ka tunnistajate KH ja KJ ütlused, kes autoga sündmuskohast mööda sõites ja autot kraavis nähes oma auto peatasid, uurimaks, kas kellelgi on abi vaja. Mõlemad tunnistajad kinnitasid, et kraavi sõitnud autos olnud ja seal hiljem väljunud tütarlapse nägu oli verine. Tunnistajad kinnitasid ka seda, et tütarlaps oli auto tagaistmel alasti, ta nuttis ja oli hirmunud. Kõik need tõendid kogumis kinnitavad kannatanu ütlusi tema suhtes autos vägivalla tarvitamise kohta. Alasti ja hirmunud väljanägemine kinnitab ka kannatanu ütlusi tema suhtes toimepandud seksuaalkuriteo kohta. Ei ole tuvastatud muud põhjust, miks oli L.R autos alasti. Ei ole usutav, et kannatanu ise hakkas omal vabal tahtel end külma ilmaga jahedas võõras autos lahti riietama. Pealegi oli auto kraavis ja iga hetk võis keegi möödasõitvatest autodest peatuda ja auto juurde tulla.

Kaitsja arvates on L R i ütlused vastuolulised ega ole kooskõlas kriminaalasjas kogutud teiste tõenditega ning teeb sellest järelduse, et tema ütlusi ei saa uskuda. Järgnevalt analüüsib kohus kaitsja esitatud väiteid.

1)Kaitsja: kannatanu väitis, et nägi V.Bajuki autos püstolit, kuid auto läbivaatusel püstolit ei leitud.

Kohus arvates ei tähenda ainuüksi auto läbivaatusel püstoli mitteleidmine veel selle mitteasumist autos ajal, mil L R autos viibis. V.Bajuk kuulis, et kavatsetakse politseisse helistada ja peale kannatanu autost lahkumist kuni politsei saabumiseni oli tal piisavalt aega püstolist vabanemiseks, kui tal selle omamiseks vastav luba puudus. Tal oli võimalus püstol aknast välja visata, sest sügava lume seest oleks olnud selle leidmine raskendatud või isegi võimatu.

2)Kaitsja: kannatanu väitis kohtus, et tal oli seljas kleit, kuid tunnistajad K.H ja K.J nägid seelikut. Kaitsjale jäi arusaamatuks, kuidas võib nõuda seljast millegi võtmist, mida seal polnudki.

Vastuseks kaitsjale leiab kohus, et kannatanul ei olnud küll mingisugust põhjust anda kohtus valeütlusi oma riietuse kohta. L. R ilmselt teadis siiski ise kõige paremini, mis tal tol päeval seljas oli. Kohus märgib, et isiku läbivaatuse protokollile lisatud fotodelt paistab, et kannatanu riietuse ülaosa oli mustast pitsist ja õhuline, nii nagu seda kirjeldasid tunnistajad K.H ja K.J . Kui ülaosa on allosast teistsugune, ei tähenda see alati pluusi ja seelikut. Ka kleidil võib olla alumine, s.t. seeliku osa ühesugune ja ülaosa, s.t. pluusi osa teistsugune. Tunnistajatele võis aga jääda mulje nagu oleks seljas olnud kaks erinevat riietuseset.

3)Kaitsja: kannatanu väitis kohtus, et V.Bajuk rebis katki tema jaki, kuid tunnistajad K.H ja K.J ei näinud tal seljas jakki. Seda jakki ei ole ka eeluurimise ajal vaadeldud ega kriminaalasja materjalidele lisatud.. Kaitsjale jääb taas arusaamatuks, kuidas võib rikkuda jakki, mida keegi ei ole näinud.

Kaitsjale vastuseks tuleb taas nentida, et kui kannatanu väitis endal jaki seljas olevat, siis pole kohtul alust arvata vastupidist. Asjaolu, et tunnistajad ja V.Bajuk jakki ei näinud, ei tähenda, et tal seda autos enne lahti riietumist seljas ei olnud. Kannatanu on kohtuistungil kaitsja küsimusele vastates öelnud, et autost väljudes oli tal seljas kleit ja mantel ja käes käekott. On igati usutav, et kannatanu püüdis V.Bajuki autost kiiresti välja minna, mistõttu ei pannudki ta kiirustades kõiki riideid selga, vaid tõmbas üksnes mantli kleidi peale. Kannatanu on ka öelnud, et tal olid mingid riided kotis. Kuna tal autost väljudes jakki seljas ei olnud, pani ta selle järelikult kotti. Kohtueelses menetluses ei ole tõepoolest jakki vaadeldud, mis aga jällegi ei tõenda selle puudumist kannatanul. Ei saa kannatanut süüdistada selles, et uurija ei ole nõudnud temalt jaki üleandmist menetlustoimingute teostamiseks.

4)Kaitsja: kannatanu väitis kohtus, et V.Bajuk tõmbas katki temal kaelas olnud kaelaketi ja peale lööki näkku kukkus kõrvast üks kõrvarõngas, kuid auto ülevaatuse käigus aga ei leitud ei kaelaketi osa ega kõrvarõngast. Ka ei ole ükski tunnistaja maininud, et kannatanul oli autost väljudes kõrvas vaid üks kõrvarõngas.

Kohus nõustub kaitsjaga selles, et katkest kaelaketti ja kõrvarõngast ei ole eeluurimisel vaadeldud, kuigi kannatanu sõnul andis ta allesjäänud kõrvarõnga uurija kätte. Jällegi ei saa süüdistada kannatanut mingite menetlustoimingute tegemata jätmises uurija poolt. Kuigi auto ülevaatusel kaelaketi osa ja teist kõrvarõngast ei leitud, ei saa sellest teha järeldust, et kannatanul neid ei olnudki. Ei ole ühtki tõendit selle kohta, et kannatanul oli juba V.Bajuki autosse istudes kõrvarõngas vaid ühes kõrvas. Isiku läbivaatuse protokollist ja fotodelt on näha, et üks kõrv on augu kohalt, millest kõrvarõngas läbi torgatakse, verine, mis tõendab, et kõrvarõngast ei võetud kõrvast ära vabatahtlikult. Kui kõrvarõngas ja keti osa, mis väidetavalt kuhugi autosse kukkusid, olid väga väikesed, ei ole välistatud nende kukkumine kas istmete vahele või alla või muusse kohta, kus neid läbiotsimisel ei märgatud. Mis puutub sellesse, et tunnistajad ei ole öelnud, et kannatanul oli kõrvas vaid üks kõrvarõngas, siis tuleb märkida, et tunnistajatele ei esitatud kohtuistungil kõrvarõngaste kohta ühtegi küsimust.

Absoluutselt ebatõenäoline on arvata, et kannatanu on oma kõrva meelega vigastanud peale autost väljumist, et tema jutt V.Bajuki poolt tema suhtes vägivaldiga tarvitamisest tunduks usutavam.

5)Kaitsja: kannatanu väitis kohtus, et kui märkas väljas lähenevaid meesterahvaid, hakkas ta hüüdma appi, V.Bajuk aga, et tõkestada tal seda teha, toppis talle näppe suhu. Kumbki tunnistajatest ei kinnitanud, et oleksid autole lähenedes kuulnud sealt karjeid.

Tegelikkuses ütles vaid üks tunnistaja, K. J, et ta ei kuulnud autost hääli. Tunnistaja K. H ei mäletanud, kas kuulis hääli või mitte. Kannatanu ütlustest tulenevalt ta küll üritas karjuda, kuid V.Bajuk hoidis tal kätt suu peal ja hiljem pani ka sõrmed kurku. Seega ei saanudki tunnistajad autost karjeid kuulda, kuna V.Bajuk takistas karjumist.

6)Kaitsja: kannatanu väitis, et V.Bajuk pildistas teda oma mobiiltelefoniga. Politsei vaatles mobiiltelefoni, kuid selles ei olnud ühtegi R i pilti.

Vastuseks kaitsja väitele on kohus seisukohal analoogselt püstoliga, et kuulates politsei väljakutsest, oli V.Bajukil aega kannatanu alasti fotod mobiiltelefonist kustutada. Seega ei saa menetlustoimingu ajal fotode telefonist puudumisega tõendada kannatanu ütluste valelikkust.

7)Kaitsja: kannatanu sõnul sisestas V.Bajuk tema tuppe kaks sõrme ja liigutas neid seal. Kui arvestada kannatanu ütlusi, et tal oli sel ajal menstruaaltsükkel, siis oleksid pidanud süüdistatava sõrmedele ja kätele, auto istmete nahkkattele jääma menstruaaleritise jäljed, kuid selliseid jälgi ei leitud. Meditsiiniastutuse tõendist nähtuvalt ei tuvastatud kannatu tupes ka vigastusi.

Vastuväiteks kaitsjale nendib kohus, et kannatanu ei ole kohtuistungil ise kordagi öelnud, et tal oli menstruaatsioon, küll tuleneb see aga patsiendikaardist (V kd. lk. 159). Mis puutub tupes vigastuste puudumisse, siis kaks sõrme vaevast mingeid vigastusi suguelunditele tekitavad.

Seonduvalt V.Bajuki kätel ja auto istmetel verejälgedele mitteolemasolusse, siis on igati loomulik, et V.Bajuk ei jäänud autosse istuma ja politseid ootama veriste sõrmedega, vaid ta pühkis need puhtaks kas mingi paberist salvrätikuga, mille minema viskas või lumega või millega iganes. Miks ei olnud verd näha auto istmetel võib olla seletatav kasvõi sellega, et naisterahvastel on menstruaalvere kogus väga erinev ja kannatanul võib-olla verd peaaegu ei tulnudki välja, üksnes süüdistava sõrmed said määritud. Ei ole välistatud ka see, et kannatanul oli istmiku all mõni riideese või kui isegi sattus mingil määral verd istmele, võis kannatanu selle sealt juhuslikult ära pühkida riietumise käigus, kuna riietumine saab autos toimuda üksnes istudes, püsti seista ei ole võimalik. Kokkuvõtvalt asub kohus seisukohale, et vere mitteleidumine auto tagaistmel ja süüdistava sõrmedel tema kinnipidamisel ei tõenda vägistamise mittetoimumist.

8)Kaitsja: kannatanul oli võimalus tanklas autost väljuda, samuti peale kraavisõitmist, kui möödasõitvad autod nende juures peatusid, aga ta ei lahkunud. Samuti käis ta iseseisvalt autost väljas, kuid isegi ei püüdnud mobiiltelefoni kasutada, vaid tuli autosse tagasi

Tõepoolest tuleneb kannatanu ütlustest, et V.Bajuk tankis enne linnast välja sõitmist autot ning kui auto oli kraavis, peatus nende juures üks möödasõitev auto, mille juhiga V.Bajuk õues vestles. Samuti tunnistas kannatanu tualetis käimist. Kõigil neil kordadel oli tal tõepoolest võimalus lahkuda, kuigi ta seda ei teinud. Kannatanu ütlustest tulenevalt saabus ta Tallinnasse laevaga, ta ei elanud Tallinnas ja seega ei olnudki tal tegelikult varahommikul kusagile minna peale ühe Kalamajas elava sõbranna. Autot tankis V.Bajuk linnas, nii et sel ajal ei olnud L.R tegelikult mingit põhjust autost lahkumiseks. Kraavis olemise ajal toimus V.Bajuki ja möödasõitja vestlus ja kannatanu autost väljas käimine ajal, mil V.Bajuk ei olnud veel tema suhtes vägivalda tarvitama hakanud ja tal riided kõik veel seljas olid. Ei läinud ta ju ometi õue alasti. Seega ei olnud ka siis veel mingit põhjust lahkumiseks või helistamiseks. Ei osanud ta ju sel ajal veel midagi halba kahtlustada ega aimata. Sellega ongi seletatav kannatanu autosse jäämine ja mitte lahkumine ning selline käitumine ei viita kuidagi sellele, et kannatanu ei ole vägistamise ohver nagu püüab kaitsja väita.

9)Kaitsja: kui auto juurde tulid tunnistajad ja V.Bajuk vestles nendega läbi akna, siis L.R istus ja vaikis. Alles peale korduvat küsimist, kas on vaja abi, ütles ta, et on vaja, kuid seejuures ei täpsustanud, millist abi on vaja. Alles lähenedes tunnistaja autole, palus helistada politseile.

Kohus ei näe selles midagi imelikku, et kannatanu ise koheselt ei palunud politseid kutsuda. Kannatanu ütlustest tulenevalt oli ta sel ajal alles teadvusele tulnud ja toibumas ning on arusaadav, et sellises seisundis ei suudeta nii kiiresti mõelda ega reageerida. Ei ole välistatud, et ta oli juhtunust ka šokis ning alles siis kui temalt küsiti abi vajaduse kohta, ta elustus ja vastas jaatavalt, paludes helistada. Kohus on seisukohal, et kannatanu sai aru, et helistamise all mõtleski tunnistaja politseisse helistamist, pidades seda iseenesestmõistetavaks ning sellest tulenevalt ei hakanud seda ise mainima. Kuhu siis veel oleks tunnistajal helistada olnud, nähes verise näoga, nutvat ja hirmunud ning ilma riideteta naisterahvast autos.

Kui autos oleks olnud kõik rahulik ja L.R i suhtes tarvitatud vägivald piirdunuks vaid ühe kõrvakiiluga, ei olnud kannatanul põhjust nutta ega olla hirmunud ning tema kaelal ei oleks olnud punetavaid vägivalla jälgi. Kannatanu ütluste usutavust autos toimunu osas tõendab ka V.Bajuki seljas olnud valge pluusi vaatlusprotokoll, millest nähtub, et pluus oli katki rebitud ja verine (V kd. lk. 105, 86-92, 114-116). Vaevalt V.Bajuk ise enda särgi katki rebis ja verrega määris. Eeltoodud asjaolu annab tunnistust sellest, et autos toimunu oli L.R i tahte vastane ja ta on osutanud süüdistatavale aktiivset vastupanu.

Kõik otsuses eespool nimetatud tõendid koostoimes ja kogumis kinnitavad kannatanu ütluste usaldusväärsust. Kohus kordab, et kohtulikul uurimisel ei ilmnenud ühtegi põhjust kannatanul V.Bajuki peale valeütluste andmiseks. Süüdistatav oli peale 1.jaanuaril 2010.a. kinnipidamist

vabastatud, kannatanu ei kontakteerunud temaga kordagi ega esitanud ka rahalisi nõudeid, kuigi tunnistaja DR olevat V.Bajuk vihjanud, et tüdruk tahab vist raha saada.

Seega on V.Bajuki süü KarS § 141 lg 1 järgi esitatud süüdistuses tõendamist leidnud. Subjektiivsetelt tunnustelt on kuritegu toime pandud kavatsetult. Kriminaalasjas kogutud tõendid kinnitavad V.Bajuki eesmärki kannatanuga sugulisse vahekorda astumiseks. Kannatanu ütluste kohaselt avaldas V.Bajuk autos soovi temaga suguühendusse astuda. Kannatanu keeldumisest sai V.Bajuk järeldada vaid ühte, et kannatanu ei soovi vahekorda. Keeldumisele vastas süüdistatav omakorda nõudega kannatanu lahtiriietumiseks ja kasutas ka vägivalda, mille tagajärjel L.R kaotas teadvuse. Teadvusele tulles tundis süüdistatava sõrmi oma tupes. Seega kasutas süüdistatav vägivalda kannatanu vastupanu mahasurumiseks temaga suguühendusse astumise eesmärgil ja astus kannatanu tahte vastaselt suguühendusse. Ka sõrmede tuppe viimine moodustab vägistamise objektiivse koosseisu.

L.R esitas süüdistatava vastu tsiviilhagi summas 5000 krooni. Nõue koosneb talle tekitatud kahjust seoses jaki rikkumisega, ühe kõrvarõnga kaotsimineku peale näkku löömist ja keti purunemisega peale selle kaelast tõmbamist. Kannatanu sõnul põhjustas jaki kandmiskõlbmatuks muutumise V.Bajuki poolt jaki rebimise tagajärjel nõöbi eest äratulek. Süüdistatav L.R hagiga ei nõustunud, mistõttu selle automaatne rahuldamine TsMS § 440 lg 1 kohaselt ei ole võimalik. Kohtueelses menetluses ei ole kannatanu jakki vaadeldud, selle vigastuse suurus ei ole kindlaks tehtud. Seega ei ole kohtul ka võimalik hinnata, kas tõepoolest ühe nõöbi eest äratulek tekitas niivõrd ulatusliku riide rebestuse, et parandamine ei ole võimalik ja jakk muutus kandmiskõlbmatuks. Tsiviilhagi jaki kahjustamise osas ei ole tõendatud.

Kannatanu ei osanud kohtuistungil jaki, keti ja kõrvarõngaste väärtust eraldi öelda. Kohtumenetluse pooled ei taotlenud selles osas kannatanu kohtueelses menetluses antud ütluste avaldamist meenutamiseks .

Sellest omakorda tuleneb, et kohtul puudub võimalus kindlaks määrata rahuldamisele kuuluvat hagisummat. Niisugusel juhul tuleks juhendada VÕS §-st 127 lg 6, mis sätestab, et kui kahju tekitamine on kindlaks tehtud, kuid kahju täpset suurust ei saa kindlaks teha, otsustab hüvitise suuruse kohus. Selleks aga peab kohus kaelaketti ja kõrvarõngast nägema. Teadmata, millised nad välja näevad ja millisest materjalist nad on valmistatud, on võimatu otsustada nende väärtuste üle. Kriminaaltoimikus puuduvad nende vaatlusprotokollid, kuigi kannatanu ütluste kohaselt vähemalt allesjäänud kõrvarõnga andis ta uurija kätte.

Kuna tsiviilhagi on tõendamata ja kohtule ei ole loodud tingimusi omal äranägemisel hinnata keti ja kõrvarõngaste väärtust, ei ole võimalik otsustada hüvitise suuruse üle ja kohus jätab tsiviilhagi täies ulatuses rahuldamata.

Süüdistus KarS § 424 järgi.

V.Bajuki süü 04.juunil 2010.a. mootorsõiduki juhtimises alkoholijoobe seisundis on tõendatud V.Bajuki enda ütlustega, et peale alkoholi tarvitamist sõitis ta autoga ringi ja oli ise rooli taga. Tõendusliku alkomeetri väljatrükk tõendab, et kontrollimisel oli tema poolt väljahingatavas õhus alkoholi 0,83 mg/l.

KarS § 424 järgi saab isikut kriminaalkorras vastutusele võtta, kui ta juhtis mootorsõidukit joobeseisundis, millisteks on alkoholi- või narkootikumijoove või muu sarnase toimega aine tarvitamisest tingitud joove. V.Bajuki puhul oli tegemist alkoholijoobega. Liiklusseaduse § 20 lg 3¹ p. 1 järgi loetakse juht alkoholijoobes olevaks, kui ühes liitris väljahingatavas õhus on vähemalt 0,75 mg alkoholi.

Subjektiivsetelt tunnustelt pani V.Bajuk kuriteo toime kaudse tahtlusega. Süüdistatav kohtus ei mäletanud, kui palju ta oli enne sõitma asumist alkoholi tarvitanud. Puuduvad tõendid selle kohta, et autot juhtides oli ta teadlik, et tema väljahingatavas õhus oli alkoholisisaldus üle 0,75 mg/l, millest alates loetakse isik olevat alkoholijoobe seisundis. Seega pani V.Bajuk kuriteo toime kaudse tahtlusega. Olles enne autot juhtima asumist tarvitanud alkoholi, pidas ta siiski

võimalikuks, et võib olla ka alkoholijoobes. Kuna ta sellele vaatamata juhtis mootorsõidukit, siis järelikult suhtus ta asjaolusse, et võib olla joobeseisundis, ükskõikselt, soostudes sellega.

Kaitsja palus vabastada aresti alt V.Bajuki sõiduauto, kuna see on abikaasade ühisvara. Kohus sellega ei soostu. Kohtueelses menetluses vara arestimisel eeluurimiskohtuniku poolt ei esitatud ühtegi vastavasisulist pretensiooni. KarS § 142 lg 10 sätestab, et vara arestimist ei kohaldata seaduses sätestatud varale, millele ei või täitedokumentide järgi sissenõuet pöörata. Täitemenetluse seadustiku §-s 66 lõikes 1 on loetletud need esemed, mida ei tohi arestida ja nende hulgas ei ole nimetatud abikaasade ühisvara. Seega ei keela ei kriminaalmenetluse seadustik ega täitemenetluse seadustik abikaasade ühisvara arestimist. Kuna V.Bajuki vastu on esitatud tsiviilhagid ja kohus on need rahuldanud, siis on igati põhjendatud tsiviilhagide tagamiseks arestitud vara aresti alt mitte vabastamine.

Karistuse mõistmine

V.Bajuki süü on leidnud kohtulikul uurimisel tõendamist kõikides talle esitatud süüdistustes. KarS § 114 sanktsioon näeb ette karistusena kaheksa- kuni kahekümneaastase või eluaegse vangistuse, KarS § 141 lg 1 sanktsioon ühe-kuni viieaastase vangistuse ja KarS § 424 sanktsioon rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse.

KarS § 56 kohaselt on karistamise aluseks isiku süü. Seega tuleb arvestada süü suurust, lisaks veel kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid, võimalust mõjutada süüdlast edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest ja õiguskorra kaitsmise huvisid.

KarS § 114 p. 1 ja KarS § 114 p. 1,4 - § 25 lg 2 järgi karistuse mõistmisel võtab kohus arvesse, et tema süü nende kuritegude toimepanemisel oli suur. Samas ei ole ta varem kriminaalkorras karistatud, mistõttu ühe mõrva ja ühe mõrvakatse eest ei ole põhjendatud maksimaalse, s.o. eluaegse vangistuse mõistmine. Süüid suurendavaks asjaoluks peab kohus seda, et V.Bajuk sooritas kuriteod tänaval kõndivate juhuslike inimeste suhtes, keda ta ei tundnud ja kes mingilgi moel ei andnud põhjust nende ründamiseks ja nende suhtes nii julmade kuritegude toimepanemiseks. Süüid suurendavaks asjaoluks on kahe analoogse raske isikuvastase kuriteo toimepanemine. Eeltoodu alusel on põhjendatud V.Bajukile santsiooni keskmisest pikema vangistuse mõistmine.

Kohtus V.Bajuk vabandas kannatanute eest ja väljendas kahetsust toimepandu üle. See annab aluse arvestada tema karistust kergendava asjaoluna KarS § 57 lg 1 p-s 3 nimetud puhtsüdamlikku kahetsust. Neid asjaolusid arvestades ei nõustu kohus prokuröri ettepanekuga mõista talle tapmise ja tapmiskatse eest 20-aastane vangistus.

Karistuse mõistmisel tuleb arvestada ka võimalust mõjutada süüdlast edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest ja õiguskorra kaitsmise huvisid. Eripreventiivse eesmärgi saavutamiseks tuleb arvestada süüdlase isikut. Tööl ja suhetes lähedastega vaikne, tagasihoidlik, kohusetundlik, hea inimene, nagu iseloomustasid teda tunnistajad D.R ja A.-L.Z, tapmisi toime pannes aga kalk, jõhker ja halastamatu. Kohtualuse eripalgelisusest tingituna on tema käitumine vabaduses ettearvamatu, eriti alkoholijoobe seisundis. Isik, kes ilma igasuguse põhjuseta peksab tänaval kurikaga halastamatult surnuks teisi inimesi, nagu oleksid need mingid elutud objektid, on väga ohtlik. Ka õiguskorra kaitsmise huvid kui üldpreventiivse kaalutluse alusena nõuavad V.Bajuki pikaajalist eraldamist ühiskonnast teiste inimeste turvatunde säilitamise eesmärgil. Eeltoodu alusel mõistab kohus V.Bajukile ühe tapmise ja ühe tapmise katse eest karistuseks 18 aastat vangistust.

Vägistamise eest karistuse mõistmisel nõustub kohus prokuröri taotlusega mõista vangistus sanktsioonis ettenähtud keskmises määras, s.o. 3 aastat vangistust. Alla keskmise mõistmise ei ole põhjendatud, kuna puuduvad karistust kergendavad asjaolud. V.Bajuk end vägistamises süüdi ei tunnistanud, mistõttu ta L.R i ees ei vabandanud ega väljendanud ka kahetsust. Tema süüid suurendavaks asjaoluks on kohtu arvates see, et ta sundis kannatanut ähvardustega ja vägivallega

end autos tema ees lahti riietuma, milline tegevus vähetuttava meesterahva ees on tütarlapse jaoks alandav. Üle keskmise karistuse mõistmist ei pea kohus vajalikuks seepärast, et süüdistatava poolt jõu kasutamine kannatanu suhtes ei olnud tema tervisele ohtlik ega toonud kaasa raskeid tervisekahjustusi ning ka suguühendusse astumine sõrmede tuppe sisestamise teel ei põhjustanud kannatanule tema enda sõnul valu vaid üksnes ebameeldivustunnet.

Mootorsõiduki joobes juhtimise eest nõustub kohus mõistma prokuröri poolt taotletud karistust – kuus kuud vangistust. Rahaline karistus ei ole põhjendatud sellepärast, et nähtuvalt karistusregistrist oli V.Bajuk eelnevalt väärteokorras ühel korral karistatud mootorsõiduki joobes juhtimise eest rahatrahviga. Viis kuud hiljem taas analoogse süüteo toimepanemine näitab, et rahatrahv ei aidanud V.Bajukki muutuda liikluses õiguskäitajaks. Seega tuleb teda kriminaalkorras karistada vangistusega. Mõistetava vangistuse pikkuse osas nõustub kohus prokuröri ettepanekuga, et karistus võib jääda alla sanktsiooni keskmist, kuna tegemist ei olnud kõrge joobeastmega.

Liitkaristuse moodustamisel lähtub kohus üksikkaristustest raskema suurendamise põhimõttest ja mõistab V.Bajukile kõikide kuritegude eest liitkaristuseks 20-aastase vangistuse.

Kriminaalasja juures olevatest asitõenditest kuuluvad pesapallikurika osad, kapuuts, tõmbluku metallist ots ja nõõp hävitamisele KrMS § 126 lg 3 p. 4 alusel kui väärtusetud asjad, CD-plaadid salvestustega jätta KrMS § 126 lg 3 p. 1 alusel kriminaalasja juurde, V.Bajuki riided KrMS § 126 lg 3 p. 2 alusel tagastada süüdistatavale.

V.Bajukile kuulunud sõiduauto Audi A6 reg.märgiga XXX juhiistme turvavöö, registreerimistunnistuse, võtme signalisatsiooniga ja immobilaiseriga jätab kohus kriminaalasja juurde, sest nad peavad liikuma koos arestitud sõidukiga. Kui V.Bajuk hüvitab kannatanutele kahju rahaliselt, vabastatakse tema sõiduk aresti alt ja nimetatud asitõendid kuuluvad talle tagastamisele. Kui aga kohtuotsuse täitmise käigus kohtutäituri poolt sõiduk realiseeritakse kannatanutele tsiviilhagide hüvitamiseks, kuuluvad need asitõendid üleandmisele uuele sõiduki omanikule koos sõidukiga.

Kohus juhindub KrMS § 306, § 309 lg 3, § 310 lg 1, § 311 – 313.

Kohtunik

Rahvakohtunikud